

Warszawa, lutego 2020

DOK-D-KS-070/2020

L. obr. 166/2020

BIURO RZECZNIKA
PRAW OBYWATELSKICH

Wpł.

2020 -02- 28

Zał. .... NR .....

Pan Adam Bodnar

RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

Dotyczy sprawy znak: V.7108.147.2018.KB

Odpowiadając na pismo z dnia 17 lutego 2020 r. odnoszące się do zagadnień związanych z działaniami podejmowanymi przez Syndyka Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej w Wołominie w upadłości likwidacyjnej (dalej SKOK Wołomin) w kwestii wezwań kierowanych do członków SKOK Wołomin do pokrycia strat do wysokości dwukrotności wpłaconych udziałów na podstawie art. 26 ust. 3 ustawy z dnia 5 listopada 2009 roku o spółdzielczych kasach oszczędnościowo, w kontekście uchwały Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2019 roku, sygn. akt III CZP 42/19, a w związku z udziałem Narodowego Banku Polskiego w Radzie Wierzycieli SKOK Wołomin, uprzejmie proszę o przyjęcie do wiadomości poniżej przedstawionej konstatacji.

Stanowisko Narodowego Banku Polskiego w kwestii proponowanej przez Syndyka uchwały przewidującej zrzeczenie się wspomnianych powyżej roszczeń wobec członków Kasy, zostało przeanalizowane z uwzględnieniem m.in. aspektów formalno-prawnych i społecznych.

W szczególności zostało wzięte pod uwagę, że wskazana uchwała Sądu Najwyższego wiąże tylko w tej sprawie, w której została wydana. Sądy powszechne w innych, nawet analogicznych sprawach, formalnie nie są tą uchwałą związane, aczkolwiek ze względu na autorytet Sądu Najwyższego można przypuszczać, iż będą w podobnych sprawach przyjmować podobne rozstrzygnięcia. Należy zauważyć, że do dnia 30 grudnia 2019 r., kiedy odbyło się pierwsze głosowanie Rady Wierzycieli w tej sprawie, nie zostało sporządzone pisemne uzasadnienie do tego rozstrzygnięcia. W ocenie NBP, bez zapoznania się z takim uzasadnieniem, a zatem z pełnym spektrum racji, które przemawiały za przyjęciem określonego rozwiązania, brak było wystarczających podstaw do podejmowania pospiesznej decyzji wywierającej nieodwracalne skutki w odniesieniu do wszystkich innych podobnych przypadków podlegających zarządowi Syndyka.

Obarczone ryzykiem było również zrzeczenie się roszczeń spornych, równoznaczne z uznaniem Syndyka za podmiot, który przegrał we wszystkich sprawach, w których cofnął pozew, w sytuacji, gdy nie było podstaw do zweryfikowania, na ile uchwała SN będzie wywierać wpływ na kształtujący się kierunek orzecznictwa.

Biorąc pod uwagę wspomniane okoliczności, w ocenie NBP rozwiązaniem właściwszym było przełożenie głosowania nad uchwałą zaproponowaną przez Syndyka, czego wyrazem była skierowana do Syndyka prośba o odwołanie terminu posiedzenia Rady Wierzycieli wyznaczonego na dzień 30 grudnia 2019 r. i wyznaczenie nowego terminu, co najmniej po opublikowaniu pisemnego uzasadnienia uchwały Sądu Najwyższego. Jednocześnie, Syndyk został poproszony o poinformowanie Członków Rady Wierzycieli o możliwych skutkach podjęcia proponowanej uchwały.

Wobec odmownej reakcji Syndyka na ww. prośby, biorąc pod uwagę istniejący wówczas stan rzeczy, NBP oddał głos przeciwko uchwale.

Należy podkreślić, iż nie wykluczam zmiany sposobu głosowania NBP w przedmiotowej sprawie, w sytuacji, gdy opisane powyżej okoliczności zostaną wyjaśnione.

Z poważaniem
